

РЕШЕНИЕ

№ 2793

гр. София, 25.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 27.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **10131** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по повод жалба вх. № 36285 от 12.10.2023 г. и вх. № 37639 от 23.10.2023 г. по описа на Административен съд – София град, подадена от „Ню Айдиас Продуктс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес [населено място], [улица], вх. Б, ет. 4, ап. 13, представлявано от управителя Г. Н. В. чрез адв. А. И. от САК, със съдебен адрес и адрес за призоваване [населено място], [улица], ет. 1, офис 7 срещу Решение № 1040 - 21 – 572 от 26.09.2023 г., на директора на Териториално поделение (ТП) С. - град на Националния осигурителен институт (НОИ), с което е оставена без уважение жалба вх. № 1012-21-846 от 25.08.2023 г. на оспорващия срещу Разпореждане № РЖ-5-21-01319967 от 13.03.2023 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО като неоснователна.

Жалбоподателят оспорва посоченото решение като постановено при съществено нарушение на процесуалния и материалния закон и моли да бъде отменено. Излага съображения, че обжалваният административен акт е издаден в нарушение на чл. 35 от АПК, защото не е изяснена фактическата обстановка. Инвокират се съображения, че от мотивите на решението не може да стане ясно за колко служителя липсва да са заплатени осигуровки, вкл. не ставало ясно и колко служителя са получили средства и дали тези служители са същите, за които се твърди, че липсва да са внесени осигуровки. На следващо място се подчертава, че волята на административния орган

трябва да е ясно изразена в административния акт и не следва да бъде изяснявана в съдебното производство по оспорване на акта чрез въвеждането на нови фактически и правни основания – такива, които не са включени нито в акта, нито в преписката по издаването му. Формирано е изявление, че непосочването на фактическото основание за издаване на акта в разрез с императивната разпоредба на чл. 59, ал.2, т. 4 от АПК е абсолютно основание за отмяна на процесния акт, тъй като това са юридически факти, които органът черпи упражненото от него публично права и са необходими ограничителен белег на това право. Посочва се, че в случая органът се е позовал само на констатациите от протоколите от извършени проверки, които е възприел като мотиви на своето решение и така е постановил обжалваното решение, в противоречие с изискуемата от закона форма за мотиви по фактическите основания за издаването му. Така е допуснал съществено нарушение, което обуславя незаконосъобразността на акта, издаден в нарушение на чл. 59, ал.2, т. 4 от АПК, поради което предлага да бъде отменен. На следващо място се излагат аргументи за недоказана причинна връзка между настъпил вредоносен резултат и противоправно поведение на дееца, поради което не е налице и основанието по чл. 110, ал.1, т. 2 от КСО за търсене на имуществена отговорност. Поради липсата на конкретни нарушения от страна на оспорващия, се твърди, че не са налице материалноправните предпоставки за ангажиране на имуществена отговорност. В хода на съдебното производство оспорващият, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. И., която поддържа жалбата, предлага да се уважи и претендира разноски, съгласно представен списък.

Ответната страна – директорът на ТП на НОИ С. - град, редовно призован, се представлява от юрк. Б., която оспорва жалбата и предлага да се отхвърли като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение, прави възражение за прекомерност на търсеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение и депозира писмено становище.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Административното производство е образувано във връзка със сигнал с вх. № 1043-21-611 от 12.06.2022 г. от ТП на НОИ С. – град за извършване на проверка на „НЮ АЙДИАС ПРОДУКТС“ ЕООД във връзка с прилагането на ПМС № 55/2020 г. и ПМС № 151/2020 г. и по получено писмо с изх. № ЕП – 33-00-68 от 21.02.2022 г. от ТД на НАП.

От материалите по делото се установява, че жалбоподателят е кандидатствал и е одобрен от Комисия по чл. 6 от ПМС № 151/03.07.2020 г. за изплащане на средства за запазване на заетостта на работници и служители след периода на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г. и извънредната епидемична обстановка, обявена с Решение № 325 и удължена с Решение № 378 на Министерски съвет.

Въз основа на подадения сигнал и в изпълнение на чл. 10, ал.1 от ПМС № 151 от 03.07.2020 г. до Г. Н. В., управител на дружеството – жалбоподател, са изпратени покани с изх. № 1043-21-611#1 от 24.06.2022 г. и изх. № 1043-21-611#2 от 24.06.2022 г., с които е уведомен за извършена проверка от НАП, при която е установено, че дружеството не внесло задължителни осигурителни вноски за периода от м.01.2021 г. до м. 06.2022 г., вкл. и е предупреден, че в 14 дневен срок следва да бъде възстановена сумата в размер на 42 578,36 лв. 0 изплатени средства за запазване на заетостта.

Поканите са върнати в ТП на НОИ С. – град с отбелязване „непотърсени“.

За установяване посоченото в сигнала, ръководителят на ТП на НОИ С. – град е издал Заповед № ЗР-5-21-01242554 от 25.11.2022 г. и продължение № ВЗ-5-21-01296454 от 13.02.2023 г., с която е възложил извършването на частична ревизия по разходите на държавното обществено осигуряване (ДОО) на жалбоподателя за периода от 01.01.2021 г. до 30.06.2022 г. ревизията е приключила с Ревизионен акт за начет (Р.) № РА-5-21-01298196 от 17.02.2023 г., анализ към него и справка № 1, с които е установено, че осигурителят „НЮ АЙДИАС ПРОДУКТС“ ЕООД е вписан в ТР. По данни от информационната система на НОИ, регистър „Приходи“, от жалбоподателя не са внесени осигурителни вноски за лицата, работещи на трудово правоотношение, за ревизирания период. Съгласно приложената към Р. справка № 1, за проверявания период оспорващият е получил средства от фонд „Безработица“ в общ размер на 48 057, 43 лв., както следва:

1. Изплатени средства по реда на ПМС № 416/2020 г.:
  - За м. 01.2021 г. – 2 528,13 лв.;
  - За м. 02.2021 г. – 2 762,04 лв.;
  - За м. 03.2021 г. – 2 698,18 лв..
2. Изплатени средства по реда на ПМС № 93/2021 г.:
  - За м.04.2021 г. – 2427, 68 лв.;
  - За м.05.2021 г. – 2293, 96 лв.
3. Изплатени средства по реда на ПМС № 213/2021 г.:
  - За м.06.2021 г. – 2731,08 лв.;
  - За м.07.2021 г. – 2731,08 лв.
4. Изплатени средства по реда на ПМС № 322/2021 г.:
  - За м.08.2021 г. – 2735,54 лв.;
  - За м.09.2021 г. – 2735,40 лв.;
  - За м.10.2021 г. – 2735,56 лв.;
  - За м.11.2021 г. – 2735,54 лв.;
  - За м.12.2021 г. – 2735,40 лв.
5. Изплатени средства по реда на ПМС № 482/2021 г.:
  - За м.01.2022 г. – 2739,68 лв.;
  - За м.02.2022 г. – 2510,02 лв.
6. Изплатени средства по реда на ПМС № 40/2022 г.:
  - За м.03.2022 г. – 2739,46 лв.;
  - За м.04.2022 г. – 2739,61 лв.;
  - За м.05.2022 г. – 2739,61 лв.;
  - За м. 06.2022 г. – 2739,46 лв.

В хода на частичната ревизия по разходите на ДОО е установено, че жалбоподателят е нарушил разпоредбата на чл. 2, ал.1 от ПМС № 151 от 03.07.2020 г., тъй като не е внасял дължимите осигурителни вноски върху изплатените трудови възнаграждения на работници и служители за периода от 01.01.2021 г. – 30.06.2022 г. от получени средства по посочения ПМС за запазване на работните места след периода на извънредно положение. Осигурителните органи са приели, че за констатираното нарушение следва да се ангажира отговорността по чл. 10, ал.1 от ПМС № 151 от 03.07.2020 г. на жалбоподателя по реда на чл. 110, ал.1, т. 1 от КСО, съгласно който осигурителят е задължен да възстанови в пълен размер изплатените средства от бюджета на ДОО. За тази отговорност е съставен Р. № РА-5-21-01298196 от

17.02.2022 г. за възстановяване на сумата от 54 187, 96 лв., от които 48 057,43 лв. – главница и 6 130, 53 лв. – лихва.

В законоустановения срок от връчване на Р., дружеството е подало възражение на 27.02.2023 г. След като се е запознал с него, контролният орган се е произнесъл с Мотивирано заключение с изх. № 1012-21-227 от 13.03.2023 г., с което не е приел за основателни направените възражения и е потвърдил Р. и е предложил да се издаде разпореждане по чл. 110, ал. 3 от КСО за събиране на дължимите суми.

В резултата на Мотивираното предложение, ръководителят на контрола по разходите на ДОО е издал Разпореждане № РЖ-5-21-01319967 от 13.03.2023 г. за събиране на сумата по установения начет. Срещу това разпореждане жалбоподателят е депозирал жалба пред директора на ТП на НОИ – С. – град, който се е произнесъл по нея с процесното решение № 1040-21-572 от 26.09.2023 г.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства по делото представените с жалбата и административната преписка документи, както и допълнително ангажираните от страните.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, 8 –ми състав направи следните правни изводи:

От данните, събраните по делото и от изразеното становище от ответника, липсва точна дата, на която адресатът в получил административния акт, поради което съдът приема, че жалбата е депозирана в законоустановения срок от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от Административно - процесуалния кодекс (АПК), приложим на основание чл. 118, ал.2 от КСО, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 - дали актът е издаден от компетентен орган, дали са спазени материалноправните и административнопроизводствените правила; дали актът е издаден в писмена форма и дали същият е съобразен с целта на закона.

Приложимата нормативна уредба е тази по КСО и ПМС № 151 от 2020 г., а именно чл. 110 КСО и чл. 2, чл. 10 9 др. от ПМС 151/2020 г.

Съгласно чл. 2, ал.1 от ПМС 151/2020 г. работодателят, получил средства за запазване на заетостта по реда на постановлението, изплаща на работниците и служителите по чл. 1, ал.1 (На работодателите могат да се изплащат средства за запазване след периода на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., извънредната епидемична обстановка, обявена с Решение № 325 и удължена с Решение № 378 на Министерски съвет от 2020 г., за: 1. Работници и служители, работата на които е била преустановена през периода от 13 март до 31 декември 2020 г., със заповед по чл. 120а от Кодекса на труда; 2. Работници и служители, които през периода от 13 март до 31 декември 2020 г. са работили на непълно работно време на основание чл. 138а, ал.2 от Кодекса на труда; 3. Работници и служители, които през периода от 13 март до 31 декември 2020 г. са ползвали отпуск на основание чл. 173а от Кодекса на труда; 4. Работници и служители, на които е запазена заетостта след подадено уведомление за масови уволнения по реда на чл. 130а от Кодекса на труда и чл. 24 от Закона за насърчаване на заетостта през периода от 13 март до 31 декември 2020 г.; 5. Работници и служители, извън

посочените в т.1-4, осигурени в сектор I – „Хотелиерство и ресторантьорство“ и икономическа дейност с код 49.39 „Друг пътнически сухопътен транспорт, неклассифициран другаде“ от Класификацията на икономическите дейности (К. – 2008).) трудово възнаграждение в размер, не по – малък от размера на осигурителния доход за октомври 2021 г., и внася дължимите осигурителни вноски за съответния месец (в относимата редакция).

В чл. 10 от Постановлението Министерски съвет е разписал реда, по който се установяват задълженията по този подзаконов акт, а именно: ал.1 – работодател, получил средства за запазване на заетостта по реда на това постановление за когото Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ и Националната агенция за приходите съгласно своята компетентност установят, че не изпълнява задълженията си по чл. 2 или чл. 3, ал.1, т. 5 и 6 или декларира неверни данни, възстановява в пълен размер изплатените средства на бюджета на държавното обществено осигуряване. Ал. 2 предвижда, че изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ и Националната агенция за приходите уведомяват Националния осигурителен институт за установените в рамките на контролната дейност по ал.1. Невъзстановените средства по ал. 1 се установяват и събират по реда на чл. 110 от Кодекса за социално осигуряване (ал. 3).

Нормата на чл. 110 от КСО регламентира реда за съставяне на ревизионен акт за начет за нанесени щети на ДОО. Издадената, на основание чл. 108, ал.3 от КСО, инструкция № 1 от 03.04.2015 г. за реда и начина за осъществяване на контролно – ревизионна дейност от контролните органи на НОИ предвижда извършването на частични ревизии, свързани с изплащането на определен вид парично обезщетение и/или пенсия от ДОО. При преглед на административната преписка се установява, че е спазен описания в Инструкцията ред. Не се спори по делото, че жалбоподателят не е внасял дължимите осигурителни вноски върху изплатени за съответния месец трудови възнаграждения на работници и служители от средства по ПМС № 151/2020 г. (изм. и доп. С ПМС № 416/2020 г.; № 93/2021 г.; № 213/2021 г.; № 322/2021 г.; № 482/2021 г. и № 40/2022 г.) за периода от 01.01.2021 г. до 30.06.2022 г. и следователно е допуснал нарушение, отговорността за което се ангажира по реда на чл. 110, ал.1, т. 1 от КСО, както правилно са приели осигурителните органи, съгласно чл. 10, ал.1 от ПМС № 151/2020 г.

Съдът констатира, че не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Издаването на Р. е съгласно разписаната процедура в Инструкция № 1 от 03.04.2017 г. за реда и начина за осъществяване на контролно – ревизионна дейност от контролните органи на НОИ, като съгласно чл. 23, ал.2 от подзаконовия акт неразделна част от Р. са справките по чл. 17, ал.1, т. 2, както и: 1. Справки за произхода на начета, изготвени от контролните органи; 2. Анализи; 3. Съставени при ревизията протоколи и описи; 4. Събрани при ревизията оригинали или заверени копия на декларации, обяснения и др.; 5. Заверени преписи, извлечения или фотокопия на други събрани при ревизията документи. Следователно анализът на контролния орган и справката за неправилно изплатени обезщетения са неразделна част от съставения Р..

Настоящият съдебен състав не споделя възражението на жалбоподателя за допуснато съществено нарушение на чл. 59, ал.2, т. 4 от АПК при издаването на оспореното решение на директора на ТП на НОИ С. – град, тъй като в него се съдържат всичко относими факти и обстоятелства, които са относими при решаването на процесния

спор. Тук следва да се припомни, че съгласно Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 г., ВС, ОСГК мотивите към административния акт могат да бъдат и отделно от него. В случая подробни данни се съдържат в Р. и придружаващите го документи, поради което посочването им в разглежданото решение на ответника е достатъчно.

По отношение на твърдението, че административният орган не е посочил за кои лица не са внесени дължимите осигуровки, съдът го намира за неоснователно, тъй като от приложените справки към Р. – л. 72 – 77 от делото, подробно са посочени работници, за които са отпуснати средства на работодателя и по реда на кое ПМС е направено подпомагането. По ПМС 416/2020 г. за фонд „Безработица“ са изплатени средства за 5 бр. работници - Ц. Г. Д., О. Х. К., К. Х. Г., М. Х. С. и Г. С. С.. За същия фонд, но по ПМС № 93/2021 г., ПМС № 213/2021 г., ПМС № 322/2021 г., ПМС № 482/2021 г. и ПМС № 40/2022 г. са изплатени средства за същите лица. Имената на посочените работници фигурират в Справка, изготвена от НОИ за неправомерно изплатени парични обезщетения за безработица. Тези справки са неразделна част от Р. по силата на чл. 23, ал. 2 във връзка с чл. 18 от Инструкция № 1 от 3.04.2015 г. за реда и начина за осъществяване на контролно – ревизионната дейност от контролните органи на НОИ. Нещо повече жалбоподателят е наясно за кои свои работници е кандидатствал и са му били отпуснати средства по реда на посочените ПМС, поради което е наясно за техните имена.

В случай, при който осигурителят не е внесъл дължимите осигуровки, същият следва да понесе имуществена отговорност по реда на чл. 110, ал.1 от КСО, която по своята правна същност е гражданскоправна, безвиновна и възниква по силата на закона – в случая чл. 10, ал.1 от ПМС № 151 от 03.07.2020 г. В разглеждания случай противоправното поведение на осигурителя се изразява в невнасяне на дължимите осигурителни вноски като императивно негово задължение за изплащане на средства от ДОО за запазване на заетостта на работниците и служителите.

С оглед изложеното, настоящият съдебен състав приема, че е сезиран с неоснователна жалба, като в хода на съдебното дирене не бяха доказани изложените в нея твърдения и не бяха опровергани направените от ответника фактически установявания и правни изводи, поради което същата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора трябва да се уважи направеното искане от ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и да се присъди такова в размер на 100,00 лв. на основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното, Административен съд - София град, Трето отделение, 8 –ми състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Ню Айдиас Продуктс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу Решение № 1040 - 21 – 572 от 26.09.2023 г., на директора на Териториално поделение С. - град на Националния осигурителен институт, с което е оставена без уважение жалба вх. № 1012-21-846 от 25.08.2023 г. на оспорващия срещу Разпореждане № РЖ-5-21-01319967 от 13.03.2023 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО, като неоснователна.

ОСЪЖДА „Ню Айдис Продуктс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Националния осигурителен институт юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 (сто) лева.

Решението на може да се обжалва в 14 дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: